

καὶ Πόντ. (Τραπ. Τρίπ.) Συνών. ἀγλάφασμα 2, βά-
θεμα. 2) Κοίλωμα, κοιλότης σύνηθ. : Τὸ βαθούλλωμα
τῆς πλάκας - τοῦ δέντρου - τῆς σκεπῆς κττ. *Ἐπεσα 'ς ἓνα βα-
θούλλωμα. Συνών. βαθουλλάδα.

βαθουλλώνω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βαθ'λλώ-
νου βόρ. ιδιῶμ. βαθουλ-λάωνου Ρόδ. βαθυλλώνω Πόντ.
(Τρίπ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός. Τὸ βαθυλλώνω κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

1) Κάμνω τι κοῖλον, βαθύνω, κοιλαίνω ἔνθ' ἄν. : Βα-
θουλλώνω τὸ λάκκο. *Ἡ ἀρρώστια τοῦ βαθούλλωσε τὰ μάτια.
Βαθουλλωμένα μάτια σύνηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαθένω
Α 1. Καὶ ἀμτβ. κοιλαίνομαι σύνηθ. : *Ἀπὸ τὴν ἀρρώστια
βαθούλλωσαν τὰ μάτια μου. 2) Βυθίζομαι Στερελλ. (*Ἀ-
ράχ.) : Βάθ'λλουσα μέσ' 'ς τὴν λάσπη.

βαθουλλωπός ἐπίθ. Κρήτ. Πελοπν. (Γέρμ.) κ.ά.
βαθουλ-λωπός Κῶς.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός διὰ τῆς καταλ. -ωπός.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Πιάττο βαθουλλωπὸ
Γέρμ.

βαθουλλωτός ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βα-
θ'λλουτός Σάμ. Στερελλ. (*Ἀράχ.) κ.ά.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός διὰ τῆς καταλ. -ωτός.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Πιάττο-τηγάνι βαθουλ-
λωτὸ σύνηθ. Τὸ χῶμα βαθουλλωτὸν ἔν' ἄδακὰ (τὸ χῶμα
ἐδῶ εἶναι ὀλίγον ἐκβεβαθυσμένον) Τραπ.

βαθούτσικος ἐπίθ. πολλαχ. βαθούτσ'κος πολλαχ.
βορ. ιδιῶμ. βαθιούτσ'κους Σάμ.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθύς διὰ τῆς καταλ. -ούτσικος.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ.

βαθρακίλα ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βαθράκι, δι' ὃ ἰδ. βατράχι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβαθρακοκίλα, ὁ ἰδ.

***βαθρακοκίλα** ἡ, βαθρακουκίλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. βαθρακός, δι' ὃ ἰδ. βάτρα-
χος, καὶ βαθρακίλα.

Βαθρακίλα, ὁ ἰδ.

βαθυ - ἐπίρρ. μόνον ὡς α' συνθετ. ἐνιαχ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

Συντίθεται μετὰ ρημάτων ἢ μετοχῶν πρὸς ἐπίτασιν
τῆς σημασίας των, οἷον : βαθυσκάβω, βαθυσυλλογισμένος κττ.

βαθυβολία ἡ, Πόντ. (Κερασ.) βαθυβολίγια Πόντ.
(Κερασ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. βολή.

1) Βάθος θαλασσίων ὑδάτων. 2) Γῆ χαμηλὴ καὶ
συνήθως ἀνήλιος.

βαθυβολῶ Κρήτ. Πόντ. (Κερασ.) βαθυβολίζω
Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθύβολος ἢ ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βολῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ.
ἐν Ἀθηνῶν 22 (1910) 242 κέξ.

1) Ὁργώνω βαθέως Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) : *Ἄσμ.

Τὰ βούδα εἶν' δρακοντικά καὶ ὁ ζευγηλάτης δράκως,
βαθυβολεῖ τ' ἀλέτριν ἀτ', 'ς τὸ ξένον τ' αἷμα βάρτει,
βαθυβολεῖ τ' ἀλέτριν ἀτ' κ' ἐβγάλλει ἀβραδόνας

Κερασ. *Ἐν παραλλαγῇ Τραπεζοῦντος : Βαθυβολίζ' τ' ἀλέ-
τριν ἀτ' κττ. 2) Προχωρῶ εἰς βάθος Κρήτ. : Σὰν ἐβα-
θυβόλεις ἡ νύχτα, ἤρθαν οἱ-ῖ-ἀνεράιδες μετὰ τὰ κοφίνια 'ς τὸ
νῶμο καὶ μετὰ τὰ κόπανα 'ς τὰ χέρια (ἐκ παραμυθ.)

βαθυγάλαξιος ἐπίθ. ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάν. 178
βαθυγάλαξος Θράκ. (Κασταν.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 348 βα-
θεογάλαξος Λεξ. Πρω. (λ. βαθυκύανος).

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ γαλάξιος.

Βαθυγάλανος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Βαθυγάλαξιο ὕφασμα
ΧΧρηστοβασ. ἔνθ' ἄν. || *Ἄσμ.

Ζεμπούλι μου βαθυγάλαξο μέσα 'ς τὰ λουλουδάκια,
μοναχογιὸς ξεχωριστὸς μέσ' 'ς τὰ παλληκαράκια
Κασταν.

βαθυγάλανος ἐπίθ. πολλαχ.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ γαλανός.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κυανοῦν χρῶμα : Βαθυγάλανη θάλασσα
-σημαία κττ. πολλαχ. Βαθυγάλανο λουλούδι Ἰδραγούμ. Μαρτ.
αἷμα² 56. Συνών. βαθυγάλαξιος.

βαθυγέροκας ὁ, Πελοπν. (*Ἀρκαδ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βαθύγερος κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γιόκας
κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν.

Βαθύγερος, ὁ ἰδ.

βαθύγερος ὁ, Πελοπν. (*Ἀρκαδ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. γέρος.

*Υπεργήρος. Συνών. βαθυγέροκας.

βαθύγνωμος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. γνώμη.

1) *Υπουργός, κρυψίνους. 2) Μνησίκακος.

βαθυδιάσελλο τό, ΔΛουκοπ. Ποιμεν. 51 — Λεξ.
Βλαστ. 372.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. διάσελλο.

Βαθεῖα διάβασις βουνοσειρῶς.

βαθυκαλαμεῶνας ὁ, Ρόδ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. καλαμεῶνας.

Βαθύς καλαμεών : *Ἄσμ.

Κάτω 'ς τὰ βάθη τοῦ γιγαλοῦ 'ς τὸ βαθυκαλαμεῶνα
κάουρας ἐδρακόντειπε καὶ τρώει ἀντρειωμένους.

βαθυκίτρινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Ζακυθιν. μαντήλ. 76.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ κίτρινος.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κίτρινο χρῶμα : Φτερωσὰ βαθυκίτρινη.

βαθυκόκκινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Τρίμορφ. γυν.² 45.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ κόκκινος.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κόκκινον χρῶμα : Βαθυκόκκινο ρόδο.

βαθυκοπῶ Κύπρ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθυκόπος ἢ τοῦ βαθύς καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -κοπῶ.

Σφυρηλατῶ.

βαθυλάγκαδο τό, Λεξ. Βλαστ. 371.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λαγκάδι.

Βαθὺ λαγκάδι.

βαθύλακκας ὁ, Μακεδ. (Βελβ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λάκκα.

Βαθύς λάκκος. *Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ., ὑπὸ δὲ τὸν
τύπ. Βαθύλαγα Κρήτ. (Σέλιν.) Σκάλα τοῦ Βαθύλακκα Πε-
λοπν. (Μάν.) Βαθύλακκος *Ἡπ. Λευκ. Μακεδ. Ρόδ. Βαθύ-
λακκοὶ Κῶς Βαθ'λάκκ' *Ιμβρ.

βαθύλαλος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Τάφ.² 51 ΖΠαπαντ. ἐν
Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 335.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λαλιά.

1) *Ὁ ἔχων ἢ παράγων βαθεῖαν φωνὴν ἢ βαθὺν θόρυ-
βον ΖΠαπαντ. ἔνθ' ἄν. : Βαθύλαλη ἀγορά. 2) *Ὁ βαθέως

